

[Kulturministeren]

dét har vi taget højde for i relation til økonomien, så der er penge med til den lille udvidelse, som der er tale om. Det drejer sig i år om 338 studerende inklusive de 32 fra »Kaospiloterne« i Århus, som for øjeblikket er i gang, og som nu kommer til at ligge under Kulturministeriets paraply.

Så skal jeg selvfølgelig også reflektere lidt over det, som hr. Bertel Haarder var inde på med hensyn til arbejdsløshedsprocenten. Det er rigtigt, at der er en række kunstnere, som i dag har svært ved at få faste job, svært ved overhovedet at få engagement.

For musikpædagogers vedkommende er det sådan, at man sukker efter flere, der både har en musikalsk og en pædagogisk uddannelse, på de mange musikskoler rundt omkring. Det er en af de ting, der er vigtigt i forslaget.

For arkitekters vedkommende er det sådan, at man især i Århus er meget optaget af, at det godt kan være, at arkitekter ikke bare er det, vi traditionelt kalder arkitekter. Arkitekter kan andet og mere end måske lidt banalt udtryk bygge huse. Og der er man altså på selve skolen meget optaget af, hvordan man får måske sat nogle nye vinkler ind i denne undervisning, i det indhold, som det jo er skolens egen opgave at diskutere.

De spørgsmål, som er blevet rejst undervejs, vedrørende skoleråd og lignende, vil jeg meget gerne besvare teknisk og selvfølgelig også politisk i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Det, vi jo skal huske, er, at vi har med et felt at gøre, hvor nogle af uddannelserne er meget store, og hvor nogle af dem kun indeholder en håndfuld studerende. Derfor må en rammelov netop blive en ramme for de vilkår, som de skal virke inden for, sætte de mål, der skal sættes, og give de spilleregler, som derefter vil blive udmøntet i den mere administrative del af tingene.

Så vil jeg gerne sige til fru Pernille Frahm, at det selvfølgelig er klart, at der er en række spørgsmål, som kan diskuteres. Jeg har valgt at fremsætte lovforslaget nu, fordi jeg håber, det kan vedtages her i løbet af foråret, vel vidende at høringsfristen først udløber den 7. februar. Det er sendt ud til en lang række institutioner, selvfølgelig især dem, der er omtalt her. Jeg lover Folketingets Kulturudvalg, at når vi har alle hørings svarene, vil de alle blive sendt til Kulturudvalget, så der på baggrund heraf bli-

ver mulighed for en mere minutløs og detaljeret gennemgang af, hvad man rundt omkring måtte ønske sig.

Jeg kan også sige til fru Pernille Frahm, at det absolut overordnede indtryk fra hørings svarene er det samme, som ordførerne her har givet udtryk for. Der er faktisk almindelig tilfredshed. Der skal sikkert nok være en enkelt, som kunne tænke sig noget andet, og så en anden, som kunne tænke sig det modsatte – sådan er det. Men det overvejende indtryk, vi har fra de høringssvar, der allerede er kommet, er positivt.

Jeg har lovet i forbindelse med høringsrunden hos institutionerne, at vi selvfølgelig ville lytte og lære af de svar, der måtte komme tilbage, og det gælder selvfølgelig også, når det drejer sig om de politiske partiers stilling i sagen.

Der er en særlig – hvad skal vi sige – lille knast eller lille pointe ved Silkeborg, hvor den model, der er valgt her i lovforslaget, og som er omhyggeligt beskrevet i bemærkningerne, er forhandlet meget fornemt på plads, og jeg ved, at bestyrelsen i Silkeborg faktisk holdt møde i forgårs aftes, og den melding, jeg har fået tilbage, er, at der har været tilfredshed med det. Men det har været en sag, som jeg har brugt meget tid på, og bl.a. har jeg, som det også står i bemærkningerne, haft et møde sidste sommer med samtlige konservatorier inklusive Rytmisk Musikkonservatorium her i København og med folk fra Silkeborg, og jeg har i høj grad lyttet til alle de tanker, der har været. Men jeg har ønsket at fastholde den såkaldte kaninøremodel, som har været konsekvensen af hele to gange udvalgsarbejde. Så der er selvfølgelig styr på virvaret; der er nogle steder, hvor noget er lidt anderledes, end det plejer at være, men det er noget, som ligger i smuk forlængelse af de ønsker, der har været.

Så skal jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at det ville da være interessant, hvis også dette forslag ligesom efterårets to andre på kulturområdet ville få Fremskridtspartiets stemmer.

Jeg skal give fru Lone Dybkjær ret i, at det er en balancegang pludselig at få et område, der har været styret af anordninger af den ene og den anden art og lovgivning, der rækker så langt tilbage som til 1948, struktureret i en rammelov. Og jeg skal glæde mig over, at fru Merethe Due Jensen synes, at vi nu skaber sammenhæng.